

Ξεκίνησε το επιμορφωτικό σεμινάριο κληρικών στη Βέροια (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ξεκίνησε, σήμερα το πρωί στο Παύλειο Πολιτιστικό Κέντρο Βεροίας, το επιμορφωτικό σεμινάριο που διοργανώνει η Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας για τους κληρικούς που χειροτονήθηκαν τα τελευταία έτη και θα πραγματοποιείται ανά δεκαπενθήμερο.

Σκοπός του σεμιναρίου είναι η ενημέρωση των εφημερίων για θέματα διοίκησης και διαχείρισης των ενοριών, τήρησης των προβλεπόμενων βιβλίων και εγγράφων και υπηρεσιακής αλληλογραφίας.

Υπεύθυνος του εν λόγω σεμιναρίου είναι ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, Αρχιμ. Δημήτριος Μπακλαγής, ο οποίος πραγματοποίησε την πρώτη ομιλία και αναφέρθηκε στο **νομικό πλαίσιο λειτουργίας των ενοριών** και

παρουσίασε τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον κανονισμό 8/1979 της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος «Περί Ιερών Ναών και Ενοριών».

Μετά το πέρας του σεμιναρίου ακολούθησε η **μηνιαία γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως**, στην οποία οι Ιερείς ενημερώθηκαν για διοικητικά και οργανωτικά θέματα καθώς και για την υποδοχή της Τιμίας Κάρας της Αγίας Υπομονής της Βασιλίσσης, η οποία θα μεταφερθεί από την Ιερά Μονή του Οσίου Παταπίου Λουτρακίου Κορινθίας και θα τεθεί σε προσκύνηση στον Ιερό Ναό Αγίου Λουκά του Ιατρού της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Βεροίας, από την Τρίτη 17 έως και το Σάββατο 21 Φεβρουαρίου 2026.

Η Τιμία Κάρα της Αγίας Υπομονής μεταφέρεται με την ευκαιρία της ενθρονίσεως του νέου Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Δομενίκου κ. Αθηναγόρου και του ετησίου μνημοσύνου του μακαριστού Καθηγουμένου Γέροντος Παντελεήμονος Κορφιωτάκη.

Ακολούθως, ο Βοηθός Επίσκοπος της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Δομενίκου** κ. Αθηναγόρας μετέφερε τις πατρικές ευχές του Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Βεροίας**, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος και μίλησε σχετικά με τη μέλλουσα κρίση, αναφέροντας μεταξύ πολλών άλλων:

Διανύουμε ήδη τήν δεύτερη εβδομάδα τοῦ Τριωδίου καί ἡ παραβολή τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ καί τοῦ εὐσπλάγχχνου πατέρα μᾶς δίδαξε τή μεγάλη καί καθοριστική σημασία τῆς μετανοίας, χωρίς τήν ὁποία ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι δυνατόν οὔτε νά προοδεύσει πνευματικά οὔτε νά γίνει μέτοχος τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Πλησιάζοντας σέ μία περίοδο κατ' ἐξοχήν μετανοίας καί πνευματικῆς προσπάθειας, ὅπως εἶναι ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή, ἡ Ἐκκλησία μας «μνεῖαν ποιεῖται τῆς δευτέρας καί ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», κατά τήν τρίτη Κυριακή τοῦ Τριωδίου, τήν Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω, προκειμένου νά μᾶς βοηθήσει καί μέ αὐτόν τόν τρόπο γιά τήν ὁδό τῆς μετανοίας, τήν ὁποία καλούμεθα νά βαδίσουμε.

Ὁ πιστός κάθε στιγμή ἐλέγχεται καί κρίνεται ὄχι μόνο στίς πράξεις του ἀλλά καί στή σκέψη του ἀκόμη ἀπό τόν Χριστό, ἀπό τόν λόγο του καί τόν νόμο του. Πράγματι, μόλις κάνει μία πράξη, ἀρχίζει μέσα του, στή συνείδησή του, τό δικαστήριο, ἡ κρίση καί ὁ ἔλεγχος μέ κριτήριο καί κανόνα τόν λόγο καί τόν νόμο τοῦ Χριστοῦ.

Εἶναι ἡ πράξη καλή; Ἀναπαύεται.

Είναι ή πράξη κακή ή άδικη; Τότε αρχίζουν οι τύψεις, ό έλεγχος, ή μετάνοια, ό πόνος και ή θλίψη για την αντίθετη προς τίς έντολές του Θεού πράξη. Άν μετρήσει καθημερινά ό άνθρωπος πόσες πράξεις κάνει και πόσες άλλες τόσες φορές δικάζεται και άθωνώνεται ή καταδικάζεται, κατανοούμε τον λόγο του άποστόλου Παύλου πού λέει ότι ό χριστιανός έδω κρίνεται συνεχώς.

Άν υπολογίσουμε και την κρίση σε κάθε άτοπη ή κακή σκέψη μας, σε κάθε έφάμαρτο λογισμό και κακή έπιθυμία, τότε νιώθουμε πώς ή ζωή του άληθινού και συνεπούς χριστιανού είναι μία συνεχής κρίση, ένας έλεγχος, πού καταλήγει πολλές φορές στη μετάνοια, στον πόνο και τά δάκρυα.

Νά προσέξουμε και έμεϊς μήπως δέν κρινόμεθα καθημερινά, δέν παιδευόμεθα, δέν άγωνιζόμεθα και δέν καθαιρόμεθα από τό άπρόσιτο φώς, γιατί τότε δέν μάς σώζει τό βάπτισμα και τό όνομα χριστιανός και δέν θά αποφύγουμε την κατάκριση.

Αντίθετα, νά προσπαθήσουμε νά όμοιάσουμε τον Χριστό μέ κάθε τρόπο και νά οικειωθούμε τό φώς του, για νά μπορέσουμε νά τον δοϋμε στη δόξα του και ζήσουμε μαζί του αιώνια.

Εϋρισκόμεθα στην αρχή μιās νέας προσπάθειας, πού πρέπει νά κά-νου-με όλοι μας, συνεχίζοντας και βελτιώνοντας ό,τι κάναμε μέχρι τώρα. Και ή προσπάθεια αυτή άφο-ρά τόσο τον προσωπικό μας άγώνα όσο και τή διακονία μας στην Έκκλησία, γιατί αυτά τά δύο είναι άλληλένδετα.

Η διακονία μας στην Έκκλησία δέν είναι ένα όποιοδήποτε έπάγ-γελμα, δέν είναι ούτε απλώς ένα λειτούργημα, είναι μία θεία διακο-νία, μία διακονία των μυστηρίων του Θεού, διά των όποιων σώζεται ό άνθρωπος. Είναι μία διακονία του ίδιου του Χριστού έν τω προ-σώπω και των άδελφών του.

Γι' αυτό και δέν είναι δυνατόν νά διακονούμε τον Χριστό και νά μήν προσπαθοϋμε ή ζωή μας νά είναι σύμφωνη μέ τή ζωή και τον νόμο του Χριστού, τον όποιο διδάσκουμε στους ανθρώπους και προσπαθοϋ-με νά τούς βοηθήσουμε και εκεί-νους νά έναρμονίσουν τή ζωή του μέ αυτόν. Δέν είναι δυνατόν νά δείχνουμε στους άδελφούς μας τον δρόμο πού όδηγεϊ στον Χριστό και έμεϊς νά ακολουθοϋμε άλλον δρό-μο ή νά παρεκκλίνουμε από αυτόν.

Είναι ανάγκη, λοιπόν, νά κάνου-με αυτή τή διπλή προσπάθεια, καί γιά τόν έαυτό μας αλλά καί γιά τήν έκκλησιαστική μας διακο-νία, τό ποιμαντικό καί λειτουργικό μας έργο. Άλλωστε δέν θά πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι ἡ μία προσπάθεια θά μᾶς βοηθᾷ στήν ἄλλη μας προ-σπάθεια, ὥστε νά γίνεται ἡ διακο-νία μας πιό εὔκολη καί πιό ἀποτε-λεσματική.

Στήν προσπάθειά μας αὐτή θά πρέπει νά μᾶς παρακινεῖ περισσό-τερο ἀφενός ἡ σκέψη τῆς σωτηρίας πού μᾶς ὑπόσχεται ὁ Χριστός καί ἀφετέρου ἡ γνώση ὅτι ἡ ἀμέλεια ἢ ἀδιαφορία γιά τά καθήκοντά μας καί γιά τή χάρη πού λάβαμε κατά τήν ἡμέρα τῆς χειροτονίας μας, θά ἔχουν ὀδυνηρές συνέπειες γιά τό αἰώνιο μέλλον μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)